

ΕΦ

ΑΡΙΘΜΟΣ: 2182/2018

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΦΕΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Άννα Φωτοπούλου - Ιωάννου, Πρόεδρο Εφετών, Ελένη - Παναγιώτα Λεβεντέλη και Αρετή Παπαθανασίου-Εισηγήτρια, Εφέτες.

Συνεδρίασε στο ειδικό δωμάτιο διασκέψεων την 1^η Νοεμβρίου 2018. Στη συνεδρίαση παραστάθηκε και η Γραμματέας Γεωργία Γεωργοπούλου.

Κατά των κατηγορουμένων 1) [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED] και 2) [REDACTED],

[REDACTED],

ασκήθηκε από τον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Αθηνών, ποινική δίωξη για τις αξιόποινες πράξεις: α) της απάτης κατ' εξακολούθηση με συνολικό όφελος που υπερβαίνει τις 120.000,00 ευρώ και 150.000,00 ευρώ, με την επιβαρυντική περίπτωση της τέλεσης αυτής σε βάρος Νομικού Προσώπου Δημοσίου και από δράστη που ενεργούσε επί μακρό χρονικό διάστημα και β) της πλαστογραφίας με χρήση από την οποία το συνολικό προσδοκώμενο όφελος και η αντίστοιχη ζημία υπερβαίνει το ποσό των 120.000,00 ευρώ.

Για την υπόθεση αυτή διατάχθηκε και διενεργήθηκε κυρία ανάκριση, μετά το πέρας της οποίας, ο Εισαγγελέας Πλημμελειοδικών Αθηνών διαβίβασε τη σχηματισθείσα δικογραφία στον Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών, η οποία και εισάγεται στον παρόν Συμβούλιο, μαζί με την 1542/2018

πρόταση της Αντεισαγγελέα Εφετών Φωτεινής Κρεωνίδου,
που έχει ως εξής:

|| Ασκήθηκε αυτεπάγγελτα ποινική δίωξη σε βάρος των: 1. [REDACTED]

και 2. Γ [REDACTED] δός

[REDACTED] α: α) απάτη κατ' εξακολούθηση με συνολικό όφελος που υπερβαίνει τις 120.000 Ευρώ και 150.000 Ευρώ, με την επιβαρυντική, περίσταση της τέλεσης αυτής σε βάρος Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου και από δράστη που ενεργούσε επί μακρό χρονικό διάστημα και β) πλαστογραφία με χρήση από την οποία το συνολικό προσδοκώμενο όφελος και η αντίστοιχη ζημία υπερβαίνει το ποσό των 120.000 Ευρώ, (άρθρα 13 α', στ', 94 παρ. 1, 98, 2 παρ. 1, 2, 216 παρ. 1, 3 α', 386 παρ. 1, 3 β' ΠΚ, σε συνδ. με αρθρ. 1 παρ. 1 εδ. β α', Ν. 1608/1950 ως ισχύει), και παραγγέλθηκε η διενέργεια κύριας ανάκρισης.

Μετά την κατ' άρθρο 270 παρ.1 ΚΠΔ περάτωση της κύριας ανάκρισης, με την απολογία του δεύτερου κατηγορουμένου, [REDACTED]

[REDACTED] για την πρώτη πράξη της κακουργηματικής απάτης και την, κατ' άρθρο 308 παρ. 4 ΚΠΔ γνωστοποίηση του πέρατος της ανάκρισης, τη μη απαγγελία κατηγορίας σε βάρος του για την πράξη της κακουργηματικής πλαστογραφίας, καθώς και τη μη απαγγελία κατηγορίας σε βάρος του πρώτου κατηγορουμένου, [REDACTED], σύμφωνα με το υπ' αριθ. 1435/18-10-2017 έγγραφο της 15^{ης} Ανακρίτριας Τακτικού Τμήματος

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Εισαγγελέα

[Signature]

[Signature]

Πλημμελειοδικών Αθηνών, που εκφράζει την περί ανυπαρξίας ενδείξεων κρίση της άνω Ανακρίτριας εισάγω, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 308 §1 ΚΠΔ, την ποινική δικογραφία που σχηματίστηκε στο Συμβούλιό σας και εκθέτω τα ακόλουθα:

Κατά την διάταξη του άρθρου 308 παρ. 1 εδαφ. γ και δ του ΚΠΔ, όπως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 15 παρ.1 του Ν. 3904/2010, στα εγκλήματα που προβλέπονται από το άρθρο 1 του νόμου 1608/50 όπως ισχύει σήμερα μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και τα εγκλήματα της πλαστογραφίας και απάτης, η περάτωση της κυρίας ανάκριση κηρύσσεται με βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών. Για τον σκοπό αυτό μετά την περάτωση της τελευταίας ανακριτικής πράξης η δικογραφία διαβιβάζεται αμέσως στον Εισαγγελέα Εφετών, ο οποίος αν κρίνει ότι δεν συντρέχει λόγος συμπλήρωσης της ανακρίσεως υποβάλλει πρόταση του στο Συμβούλιο Εφετών, το οποίο αποφαινεται αμετακλήτως για την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο ή να μην γίνει κατηγορία σε βάρος του κατηγορουμένου γιατί δεν έχουν προκύψει επαρκείς ενδείξεις για την παραπομπή του στο ακροατήριο ή δεν προέκυψαν καθόλου σχετικές ενδείξεις. Το συμβούλιο Εφετών είναι αρμόδιο ακόμη και για τα συναφή πλημμελήματα ή κακουργήματα, ανεξαρτήτως της βαρύτητας των τελευταίων ή εάν γι' αυτά προβλέπεται διαφορετικός τρόπος περάτωσης της ανακρίσεως και όταν από την έρευνα της ουσίας της υπόθεσης κρίνει ότι δεν θεμελιώνεται προβλεπόμενο από το άρθρο 1 του Ν. 1608/1950 έγκλημα. Το συμβούλιο εφετών στην περίπτωση αυτή ενεργεί κατά την διάταξη του άρθρου 309 παρ. 1 του ΚΠΔ είτε παραπέμποντας τον κατηγορούμενο στο αρμόδιο δικαστήριο, είτε αποφαινεται να μην γίνει κατηγορία, είτε να παύσει οριστικά η ποινική δίωξη.

Κατά το άρθρο 386 παρ. 1 ΠΚ, όποιος με σκοπό να αποκομίσει ο ίδιος ή άλλος παράνομο περιουσιακό όφελος βλάπτει ξένη περιουσία πείθοντας άλλον σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή με την εν γνώσει παράσταση

ψευδών γεγονότων ως αληθινών ή την αθέμιτη απόκρυψη ή παρασιώπηση αληθινών γεγονότων, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών και αν η ζημία που προξενήθηκε είναι ιδιαίτερα μεγάλη, με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών. Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της απάτης απαιτούνται: α) σκοπός του δράστη να περιποιήσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο περιουσιακό όφελος, χωρίς να είναι αναγκαία η πραγμάτωση του οφέλους, β) εν γνώσει παράσταση ψευδών γεγονότων ως αληθινών ή αθέμιτη απόκρυψη ή παρασιώπηση αληθινών γεγονότων, από τα οποία, ως παραγωγό αιτία, παραπλανήθηκε κάποιος σε πράξη ή παράλειψη ή ανοχή και γ) βλάβη ξένης, κατά το αστικό δίκαιο, περιουσίας, η οποία να τελεί σε αιτιώδη σύνδεσμο με τις παραπλανητικές ενέργειες ή παραλείψεις του δράστη. Δεν είναι απαραίτητο να ταυτίζεται το πρόσωπο εκείνου που εξαπατήθηκε με εκείνου που ζημιώθηκε. Η παραπλάνηση του άλλου πραγματώνεται, με τρεις υπαλλακτικά μικτούς τρόπους (παράσταση- απόκρυψη- παρασιώπηση), που κατατείνουν σε ένα και το αυτό έγκλημα, οι οποίοι διαφέρουν εννοιολογικά μεταξύ τους και εκ των οποίων οι δύο πρώτοι συνιστούν περιπτώσεις θετικής απατηλής συμπεριφοράς, ενώ ο τρίτος, της παρασιώπησης δηλαδή αληθινών γεγονότων, περίπτωση απατηλής συμπεριφοράς δια παραλείψεως, την παράλειψη δηλαδή ανακοινώσεως αληθινών γεγονότων για τα οποία υπήρχε υποχρέωση ανακοινώσεως από το νόμο, σύμβαση ή προηγούμενη συμπεριφορά του υπαίτιου. Περιουσία, νοείται το σύνολο των οικονομικών αγαθών του προσώπου που έχουν χρηματική αξία, βλάβη δε της περιουσίας είναι η μείωση αυτής, δηλαδή η επί έλαττον διαφορά μεταξύ της χρηματικής αξίας την οποία είχε προ της διαθέσεως που προκλήθηκε με την απατηλή συμπεριφορά και εκείνης που απέμεινε μετά από αυτήν. Βλάβη της περιουσίας υπάρχει έστω και αν ο παθών έχει ενεργό αξίωση προς ανόρθωσή της. Χρόνος τελέσεως της απάτης θεωρείται εκείνος κατά τον οποίο ο δράστης ενήργησε και ολοκλήρωσε την απατηλή συμπεριφορά του, δηλαδή

Ρ

~

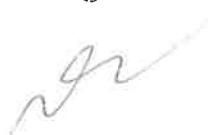
προέβη στις ψευδείς παραστάσεις, εξαιτίας των οποίων παραπλανήθηκε ο παθών ή τρίτος. Είναι αδιάφορος τυχόν μεταγενέστερος χρόνος επελεύσεως της ζημίας του παθόντος, με την οποία ολοκληρώνεται η απάτη, καθώς και ο χρόνος που επιχειρήθηκε η ζημιογόνος ενέργεια ή παράλειψη του παθόντος. Από υποκειμενική άποψη, το ανωτέρω έγκλημα, έχει υπερχειλή υποκειμενική υπόσταση, τελείται δηλαδή με την επιδίωξη ορισμένου περαιτέρω σκοπού, που είναι η αποκομιδή παράνομου περιουσιακού οφέλους του ίδιου ή άλλου, με βλάβη τρίτου [ΑΠ 785/2015, ΑΠ 1433/2009 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ]. Περαιτέρω, κατά τη διάταξη της παρ. 3 του ίδιου άρθρου, η απάτη προσλαμβάνει κακουργηματικό χαρακτήρα και τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών: α) ... και β) αν το περιουσιακό όφελος ή η προξενηθείσα ζημία υπερβαίνει συνολικά το ποσό των 120.000 ευρώ. Από την τελευταία αυτή διάταξη, προκύπτει ότι για να είναι η απάτη κακούργημα πρέπει, κατά την περίπτωση β' της παραγράφου 3 του άρθρου 386ΠΚ, το όφελος που επεδίωκε ο δράστης ή η ζημία που προξενήθηκε να υπερβαίνουν συνολικά το ποσό των 120.000 ευρώ. Τέλος, ναι μεν δεν υπάρχει βλάβη όταν η ζημία που επήλθε από την απατηλή συμπεριφορά του εξαπατώντος ισοσταθμίζεται από μία ισάξια αντιπαροχή η οποία περιήλθε στον εξαπατηθέντα από την πράξη την οποία αυτός παραπείσθηκε να διαπράξει, πλην αυτό, προϋποθέτει ότι η αντιπαροχή είναι νόμιμη. Στην περίπτωση, π.χ., όπου κάποιος, προσκομίζοντας πλαστό πτυχίο, πετύχει να προσληφθεί σε δημόσια θέση, καίτοι δεν έχει τα νόμιμα προσόντα να καταλάβει αυτή την θέση και συνεπώς να παράσχει τις υπηρεσίες που παρέχει όποιος έχει τις απαιτούμενες γνώσεις και τα νόμιμα προσόντα, και προσελήφθη εκ του λόγου αυτού παρανόμως, δεν μπορεί να επικαλεσθεί ότι η ζημία του Δημοσίου από την καταβολή σ' αυτόν αποδοχών της θέσεως που παρανόμως κατέλαβε, έχει ισοσταθμισθεί από την παροχή της (μη νόμιμης) εργασίας του και ότι, επομένως, δεν έχει τελεσθεί το έγκλημα της απάτης (ad hoc ΑΠ 196/2015 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Εξάλλου, σύμφωνα με το άρ. 216 παρ. 1 εδ. α', β' του ΠΚ, όποιος καταρτίζει πλαστό ή νοθεύει έγγραφο με σκοπό να παραπλανήσει με την χρήση του άλλον σχετικά με γεγονός που μπορεί να έχει έννομες συνέπειες τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών, ενώ η χρήση του εγγράφου από αυτόν θεωρείται επιβαρυντική περίπτωση. Σύμφωνα δε με το άρθρο 216 παρ. 2 του ΠΚ τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών αυτός που με σκοπό να παραπλανήσει άλλον σχετικά με γεγονός που μπορεί να έχει έννομες συνέπειες, χρησιμοποιεί εν γνώσει του πλαστό ή νοθευμένο έγγραφο. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει, ότι η χρήση προϋποθέτει πλαστότητα ή νόθευση εγγράφου, στοιχειοθετείται δε αντικειμενικώς η χρήση, όταν ο δράστης καταστήσει προσιτό το έγγραφο στον μέλλοντα να παραπλανηθεί από το περιεχόμενο του τρίτο και έτσι δώσει σ' αυτόν τη δυνατότητα να λάβει γνώση του περιεχομένου του, χωρίς να απαιτείται να λάβει πράγματι γνώση ή να παραπλανηθεί ο τρίτος. Υποκειμενικά απαιτείται δόλος που συνίσταται στην ηθελημένη ενέργεια του δράστη και στη γνώση του ότι είναι πλαστό ή νοθευμένο το έγγραφο. Περαιτέρω δε, απαιτείται και σκοπός του υπαιτίου (έγκλημα υπερχειλούς υποκειμενικής υπόστασης) να παραπλανήσει με τη χρήση του άλλον για γεγονός που μπορεί να έχει έννομες συνέπειες, είναι δε αδιάφορο αν επιτεύχθηκε η παραπλάνηση. (ΑΠ 53/2014, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Η πιο πάνω πράξη της χρήσης πλαστού ή νοθευμένου εγγράφου, λαμβάνει κακουργηματικό χαρακτήρα, κατά τη διάταξη της παρ. 3 εδαφ. α του αυτού άρθρου του ΠΚ, μετά την αντικατάσταση της με το άρθρο 14 παρ. 2α, β του ν. 2721/1999, αν ο υπαίτιος αυτής της πράξης σκόπευε να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον περιουσιακό όφελος βλάπτοντας τρίτον, ή σκόπευε να βλάψει άλλον, οπότε τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών, εάν το συνολικό όφελος ή η συνολική ζημία υπερβαίνουν το ποσό των 120.000 ευρώ.

Τέλος, κατά το άρθρο 1 παρ. 1 του Ν. 1608/1950, "περί αυξήσεως των προβλεπομένων για τους καταχραστές του Δημοσίου ποινών", όπως

5

ΠΕΡΗΘΗΚΕ
4 ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

ισχύει μετά το άρθρ. 4 παρ. 5 του Ν. 1738/1987, στον ένοχο των αδικημάτων που διαλαμβάνονται στη διάταξη αυτή, μεταξύ των οποίων και εκείνα των άρθρων 216 και 386 του Π.Κ., (χρήσης πλαστού και απάτης) εφόσον αυτά στρέφονται κατά του Δημοσίου ή των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, ή κατά άλλου νομικού προσώπου από εκείνα που αναφέρονται στο άρθρο 263Α ΠΚ και το όφελος που πέτυχε ή επιδίωξε ο δράστης, ή η ζημία που προξενήθηκε ή οπωσδήποτε απειλήθηκε στο Δημόσιο ή στα πιο πάνω νομικά πρόσωπα, υπερβαίνει το ποσό των 50.000.000 δραχμών (όπως αυξήθηκε με το άρθρο 4 παρ. 3 του Ν. 408/1996) και ήδη 150.000 ευρώ (άρθρ. 5 περ. 7 του ν. 2943/2001), επιβάλλεται η ποινή της καθείρξεως και αν συντρέχουν ιδιαζόντως επιβαρυντικές περιστάσεις, ιδίως αν ο ένοχος εξακολούθησε επί μακρό χρόνο την εκτέλεση του εγκλήματος ή το αντικείμενό του είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, επιβάλλεται η ποινή της ισόβιας καθείρξεως. Στην περίπτωση δηλαδή αυτή, αρκεί επιδίωξη οφέλους ή απειλή ζημίας, χωρίς να είναι αναγκαία και η επίτευξή τους και ο υπαίτιος τιμωρείται με (πρόσκαιρη) κάθειρξη, το ανώτατο όριο της οποίας είναι είκοσι έτη, (άρθρο 52 Π.Κ.), χωρίς δηλαδή τον περιορισμό, σε σχέση με το ανώτατο όριο ποινής, των δέκα ετών των άρθρων 216 παρ. 2-3 και 386 παρ. 3 ΠΚ με τη συνδρομή δε των ιδιαζόντως επιβαρυντικών περιστάσεων της εξακολούθησης επί μακρό χρόνο της τέλεσης του εγκλήματος, ή του αντικειμένου της πράξεως ως ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, με ισόβια κάθειρξη. (ΑΠ 553/2015, ΑΠ 648/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 257/2014, ΠοινΧρ 2015,138).

Περαιτέρω, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 310 παρ. 1 ΚΠΔ: «Το συμβούλιο αποφαινεται ότι δεν πρέπει να απαγγελθεί κατηγορία, όταν δεν υπάρχουν καθόλου ενδείξεις ή αυτές που υπάρχουν δεν είναι σοβαρές για την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο εκτός αν στην τελευταία αυτή περίπτωση πρόκειται να παύσει προσωρινά η δίωξη σύμφωνα με τα άρθρα 309 παρ. 1 στοιχ. γ' και 311 παρ. 1) ή όταν το γεγονός δεν συνιστά αξιόποινη πράξη ή όταν υπάρχουν λόγοι που αποκλείουν τον

άδικο χαρακτήρα της πράξης ή τον καταλογισμό. Αν έγινε παραίτηση από το δικαίωμα της έγκλησης ή ανάκλησή της ή αν η πράξη αμνηστεύθηκε ή παραγράφηκε το αξιόποινό της ή αν ο κατηγορούμενος πέθανε, το συμβούλιο παύει οριστικά την ποινική δίωξη, στην περίπτωση που συντρέχει δεδικασμένο ή δεν υπάρχει έγκληση, η αίτηση ή η άδεια που απαιτείται για τη δίωξη (άρθρ. 55), το συμβούλιο κηρύσσει την ποινική δίωξη απαράδεκτη.

Σύμφωνα και με τα παραπάνω, επειδή η άσκηση της ποινικής διώξεως εκτός των άλλων αποτελεσμάτων της, επιφέρει και εκκρεμοδικία, η ύπαρξη της οποίας συνιστά δικονομικό κώλυμα και συνεπώς, αν κινηθεί η ποινική δίωξη εναντίον κάποιου ως υπαιτίου ορισμένου αδικήματος και δεν περατωθεί αυτή με αμετάκλητο βούλευμα ή δικαστική απόφαση, η εκ νέου κίνηση αυτής για την ίδια πράξη και κατά του αυτού προσώπου κωλύεται, αφού η ποινική δίωξη έχει αναλωθεί με την πρώτη άσκησή της. Σύμφωνα δε με τα άρθρα 43 και 57 ΚΠΔ, εάν για την αυτή πράξη, έστω και με διάφορο νομικό χαρακτηρισμό, κινήθηκαν διαδοχικά κατά του ιδίου προσώπου δυο ποινικές διώξεις, τότε η δεύτερη από αυτές, όταν η πρώτη δίωξη δεν πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη για έλλειψη δικονομικής προϋπόθεσης και εφ' όσον προηγείται της δεύτερης διαδικαστικά, σύμφωνα με την αρχή της "άπαξ εκδικάσεως" (NON BIS IN IDEM), κηρύσσεται απαράδεκτη, λόγω της υφιστάμενης εκκρεμοδικίας. Για την ύπαρξη δεδικασμένου, που συνεπάγεται την κήρυξη της νέας ποινικής διώξης κατά του αυτού κατηγορουμένου ως απαράδεκτης, πρέπει να συντρέχουν α) αμετάκλητη απόφαση (ή βούλευμα) που αποφαινεται για τη βασιμότητα ή μη της κατηγορίας ή παύει οριστικά την ποινική δίωξη για μια αξιόποινη πράξη, β) ταυτότητα προσώπου (κατηγορουμένου) και γ) ταυτότητα πράξης ως ιστορικού γεγονότος στο σύνολό του, που περιλαμβάνει όχι μόνο την ενέργεια ή παράλειψη του δράστη, αλλά και το αξιόποينو αποτέλεσμα που προκλήθηκε από αυτή. (ΑΠ

5ο φύλλο του με αριθμό 2182/2018 βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών.

563/2006, ΑΠ 188/2006, 1650/82, ΠΧρ ΛΓ, 601, Α.Μπουρόπουλου, Ερμηνεία ΚΠΔ Α', 56 - Ν.Ανδρουλάκη, Θεμελιώδεις έννοιαι της ποινικής δίκης Β', 235).

Τέλος, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 111 ΠΚ, «1. Το αξιόποινο εξαλείφεται με την παραγραφή. 2. Τα κακουργήματα παραγράφονται: α) μετά είκοσι έτη, αν ο νόμος προβλέπει γι αυτά την ποινή του θανάτου ή της ισόβιας κάθειρξης β) μετά δέκα πέντε έτη, σε κάθε άλλη περίπτωση.»

Από το αποδεικτικό υλικό της δικογραφίας, που συγκεντρώθηκε κατά την κύρια ανάκριση και την προηγηθείσα αυτής προκαταρκτική εξέταση, αξιολογούμενο κατά την αρχή της ηθικής απόδειξης (άρθρο 177 παρ.1 ΚΠΔ) και ειδικότερα από τις καταθέσεις των μαρτύρων που εξετάστηκαν, όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα της δικογραφίας, σε συνδυασμό με την απολογία του κατηγορουμένου, [REDACTED] προέκυψαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

Στα πλαίσια διενεργούμενου εσωτερικού ελέγχου γνησιότητας τίτλων σπουδών εκπαιδευτικών στη Δευτεροβάθμια εκπαίδευση, διαπιστώθηκε μεταξύ άλλων, ότι το «Επαγγελματικών Ενδεικτικών εις την Πληροφορική και Επιχειρησιακήν Έρευναν», της Σχολής Θετικών Επιστημών του ΕΠΚΑ, τμήματος Μαθηματικών, δυνάμει του οποίου ο [REDACTED] είχε διοριστεί στις 5-9-1994 σε θέση καθηγητή πληροφορικής ΠΕ στη δημόσια δευτεροβάθμια εκπαίδευση, ήταν πλαστό, καθώς από τον έλεγχο γνησιότητας του προσωπικού μητρώου του ανωτέρω, από το Τμήμα Διοικητικών Θεμάτων της Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Β' Αθήνας, διαπιστώθηκε ότι ο παραπάνω τίτλος σπουδών δεν ήταν γνήσιος. Έτσι, καταθέτοντας με την αίτησή του για τον διορισμό του σε θέση καθηγητή Πληροφορικής ΠΕ, το ανωτέρω με ημερομηνία 17/12/1992 πλαστό πτυχίο πέτυχε να διοριστεί στην άνω θέση, όπου και εργάστηκε έως τις 6-10-

2017, αποκομίζοντας από τη μισθοδοσία του το συνολικό ποσό των 421.687,27 Ευρώ.

Ο [REDACTED], κατά την απολογία του αποδέχθηκε την πλαστότητα του ενδεικτικού του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου, ισχυριζόμενος ότι του το έδωσε άτομο που τον προσέγγισε στο χώρο του πανεπιστημίου, αλλά ότι σε κάθε περίπτωση δεν ήταν απαραίτητος τίτλος για τον διορισμό του, διότι είχε την προβλεπόμενη προϋπηρεσία. Επίσης, επικαλείται την παραγραφή των πράξεών του, που έλαβαν χώρα το έτος 1994.

Όσον αφορά την πράξη της πλαστογραφίας, δεδομένου ότι αυτή πραγματικά τελέστηκε σε προγενέστερο και το αργότερο μέχρι το έτος 1994 χρόνο, οπότε και ο άνω κατηγορούμενος προσκόμισε και χρησιμοποίησε για την πρόσληψή του τον παραπάνω πλαστό τίτλο, έχει ήδη παρέλθει εικοσαετία από την τέλεση της πράξης αυτής, δηλαδή της πλαστογραφίας με χρήση. Όσον αφορά όμως την πράξη της κακουργηματικής απάτης κατ' εξακολούθηση, η οποία φέρεται ότι τελέστηκε με την αθέμιτη παρασιώπηση αληθινών γεγονότων, πρέπει να επισημανθεί ότι ο [REDACTED] είχε ιδιαίτερη νομική υποχρέωση που απορρέει και από την προηγούμενη ενέργειά του να προσκομίσει πλαστό τίτλο για την πρόσληψή του, αλλά και από τον Δημοσιούπαλληλικό Κώδικα και τις διατάξεις των άρθρων 197, 288 και 330 του ΑΚ, που επιβάλλουν τις αρχές της αξιοκρατίας, αντικειμενικότητας και ίσης ευκαιρίας κατά τη διαδικασία πλήρωσης θέσεων, απαγορευομένων των δόλιων παράνομων ενεργειών, να αναφέρει στην υπηρεσία όπου προσελήφθη την αληθή κατάσταση αναφορικά με την κατάρτιση και τις προϋποθέσεις πρόσληψής του. Αυτή δε η υποχρέωσή του, ήταν διαρκής σε κάθε μισθοδοσία του, οπότε εξακολουθούσε να αποσιωπά αθέμιτα τα αληθή γεγονότα, εξαπατώντας κάθε φορά το Δημόσιο και εκτείνεται σε όλο το χρονικό διάστημα της παροχής των υπηρεσιών του, δηλαδή από το έτος 1998 έως το 2017 και συνεπώς η πράξη αυτή, ως κατ'

ΘΕΩΡΗΣΙΜΗ
Εισαγγελέας

9

9

εξακολούθηση τελεσθείσα δεν έχει υποκύψει σε παραγραφή, πλην του έτους 1998 για το οποίο έχει ήδη παρέλθει εικοσαετία.

Κατόπιν όλων αυτών προέκυψε ότι ο τίτλος – πτυχίο που ο κατηγορούμενος προσκόμισε με την αίτησή του πρόσληψης είναι πλαστογραφημένος και ο [REDACTED]κανε χρήση αυτού καταθέτοντάς τον μαζί με την αίτησή του για πρόσληψη και δηλώνοντας ψευδώς ότι είναι κάτοχος του απαιτούμενου τίτλου σπουδών, προκειμένου να παραπλανήσει την παραπάνω υπηρεσία ως προς το ότι έχει τα απαιτούμενα προσόντα και να προσληφθεί – όπως και έγινε – κατά το χρονικό διάστημα από το έτος 1994 έως το έτος 2017, παρασιωπώντας αθέμιτα από τους αρμόδιους για τη μισθοδοσία του υπαλλήλους την άνω πλαστότητα, οι οποίοι πείστηκαν να του καταβάλλουν κάθε μήνα μισθό καθηγητή πληροφορικής, αποκομίζοντας έτσι παράνομο περιουσιακό όφελος και ζημιώνοντας το Ελληνικό Δημόσιο κατά το συνολικό ποσό των 421.687,27 Ευρώ, που αντιστοιχεί στις αποδοχές που έλαβε από 1-1-1999 έως 6-10-2017 (435.750,85 – 14.063,58 Ευρώ για το έτος 1998) .

Από τα προεκτεθέντα πραγματικά περιστατικά, που αποδείχθηκαν στοιχειοθετείται το αδίκημα της απάτης κατ' εξακολούθηση με συνολικό όφελος που υπερβαίνει τις 120.000 Ευρώ και 150.000 Ευρώ, με την επιβαρυντική περίσταση της τέλεσης αυτής σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου και για μεγάλο χρονικό διάστημα, καθώς με την ενέργειά του αυτή ο [REDACTED] παρέστησε ψευδή γεγονότα στο Ελληνικό Δημόσιο, ότι δηλαδή είναι κάτοχος του πλαστογραφημένου πτυχίου, προκειμένου να επιτύχει την πρόσληψή του και εργασία του κατά το μεγάλο χρονικό διάστημα από το έτος 1994 έως το 2017, καθ' όλη τη διάρκεια του οποίου παρασιωπούσε αθέμιτα το αληθές γεγονός ότι δεν είναι νόμιμος κάτοχος του προσκομισθέντος πλαστογραφημένου πτυχίου και επομένως δεν κατέχει τα απαιτούμενα προσόντα, το δε περιουσιακό του όφελος, με αντίστοιχη ζημία

ὅ- τόσο της παραπάνω εταιρίας, καθώς η αντιπαροχή για τα χρήματα που έλαβε, δηλαδή η εργασία του, δεν ήταν νόμιμη, όσο και του πρώτου σε κατάταξη υποψηφίου, που θα είχε προσληφθεί στη θέση του, υπερβαίνει και τις 150.000 Ευρώ και τις 120.000 Ευρώ.

Περαιτέρω, όσον αφορά τον πρώτο κατηγορούμενο, [REDACTED] ο οποίος είχε προσληφθεί στην Βουλή των Ελλήνων με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου τον Μάιο του 1985, ως κάτοχος απολυτηρίου Λυκείου, στις 30-7-1987 και κατόπιν της από 17-7-1987 προκήρυξης του Προέδρου της Βουλής για την πλήρωση κενών οργανικών θέσεων και συγκεκριμένα ΠΕ 4 Πληροφορικής, του κλάδου αναλυτών – προγραμματιστών, προέκυψε ότι υπέβαλλε δήλωση συμμετοχής του δηλώνοντας ότι είναι κάτοχος πτυχίου μαθηματικών του ΕΚΠΑ και προσκομίζοντας τον αντίστοιχο τίτλο, δυνάμει του οποίου και διορίστηκε αρχικά ως δόκιμος υπάλληλος και στη συνέχεια, με την από 8-8-1991 απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Βουλής, μονιμοποιήθηκε και τοποθετήθηκε ως προϊστάμενος επιπέδου τμήματος οργανικών μονάδων της Βουλής στις 22-7-1997, όπου και παρείχε τις υπηρεσίες του μέχρι την ανάκληση του διορισμού του στις 26-11-2015, οπότε και διαπιστώθηκε ότι το από 15-3-1982 πτυχίο του Τμήματος Μαθηματικών της Σχολής Θετικών Επιστημών του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών που είχε προσκομίσει, ήταν πλαστό. Ωστόσο, για την ίδια ακριβώς πράξη, ο ανωτέρω κατηγορούμενος, [REDACTED] έχει ήδη παραπεμφθεί με το με αριθμό 1525/2016 Βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών, στο ακροατήριο του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών, ενώ για τις παραγραφείσες πράξεις, έχει παύσει οριστικά η σε βάρος του ασκηθείσα ποινική δίωξη.

Συνεπώς, στην προκειμένη περίπτωση, υφίσταται εκκρεμοδικία, αφού έχει ασκηθεί ποινική δίωξη και ο κατηγορούμενος έχει ήδη απολογηθεί και

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ
4/Επιμέλεια

φ

22

7ο φύλλο του με αριθμό 2182/2018 βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών.

.....

έχει περατωθεί η κύρια ανάκριση, ενώ έχει παραπεμφθεί για την ίδια ακριβώς πράξη στο ακροατήριο του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών.

Συνακόλουθα, πρέπει το συμβούλιό σας και κατόπιν όλων των παραπάνω:

Α) Να παύσει οριστικά κατ' άρθρα 309 παρ. 1 β και 310 παρ. 1 ΚΠΔ, την ασκηθείσα σε βάρος του δευτέρου κατηγορουμένου, [REDACTED] του [REDACTED] ποινική δίωξη λόγω παραγραφής για την πράξη της πλαστογραφίας με χρήση όπυ το συνολικό όφελος και η αντίστοιχη ζημία υπερβαίνουν το ποσό των 120.000 Ευρώ, η οποία ανάγεται σε χρόνο προγενέστερο της εικοσαετίας. Ομοίως, να παύσει οριστικά η ποινική δίωξη λόγω παραγραφής και για την μερικότερη πράξη της κακουργηματικής απάτης που αφορά τις αποδοχές του έτους 1998, για το οποίο έχει παρέλθει εικοσαετία.

Β) Να κηρύξει απαράδεκτη την ασκηθείσα ποινική δίωξη κατά του [REDACTED] [REDACTED], σύμφωνα με το άρθρο 310 §1β του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, για α) απάτη κατ' εξακολούθηση με συνολικό όφελος που υπερβαίνει τις 120.000 Ευρώ και 150.000 Ευρώ, με την επιβαρυντική περίσταση της τέλεσης αυτής σε βάρος Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου και από δράστη που ενεργούσε επί μακρό χρονικό διάστημα και β) πλαστογραφία με χρήση από την οποία το συνολικό προσδοκώμενο όφελος και η αντίστοιχη ζημία υπερβαίνει το ποσό των 120.000 Ευρώ, (άρθρα 13 γ, 94 παρ. 1, 98, 2 παρ. 1, 2, 216 παρ. 1, 3 α', 386 παρ. 1, 3 β' ΠΚ, σε συνδ. με αρθρ. 1 παρ. 1 εδ. β α', Ν. 1608/1950 ως ισχύει).

Γ) Θα πρέπει, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 309 παρ. 1 στοιχ. ε' και 313 ΚΠΔ, να παραπέμψει τον κατηγορούμενο, [REDACTED] στο ακροατήριο του Τριμελούς Εφετείου Α' Βαθμού (Κακουργημάτων) Αθηνών, το οποίο είναι καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 111 παρ. 1 τελευτ. εδάφιο, όπως προστέθηκε με άρθρο 10 παρ.3 Ν.3674/2008, 119 παρ. 1, και 122 παρ. 1 ΚΠΔ, για να δικαστεί ως

υπαίτιος για την πιο πάνω κακουργηματική πράξη της απάτης κατ' εξακολούθηση με συνολικό όφελος που υπερβαίνει τις 120.000 Ευρώ και 150.000 Ευρώ, με την επιβαρυντική περίπτωση της τέλεσης αυτής σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου, που αυτός τέλεσε στην Αθήνα κατά το χρονικό διάστημα από 1-1-1999 έως 6-10-2017, η οποία προβλέπεται και τιμωρείται από τις διατάξεις των άρθρων 1, 12, 13 α', 14 παρ. 1, 2, 15, 16, 17, 18 εδ. α', 26 παρ.1 α', 27 παρ. 1, 51, 52, 59, 79, 98, 386 παρ. 1, 3 β' ΠΚ, σε συνδ. με αρθρ. 1 παρ. 1 εδ. β', α', ν. 1608/1950.

Περαιτέρω και κατ' ανάλογη εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 315 §1 του Κ.Π.Δ., πρέπει το Συμβούλιο Σας να διατάξει τη διατήρηση της ισχύος της υπ' αριθμ.: 75/2017 διάταξης της Ανακρίτριας 15^{ου} Τακτικού Τμήματος Πλημμελειοδικών Αθηνών, με την οποία επιβλήθηκε σε βάρος του κατηγορουμένου, ο περιοριστικός όρος της απαγόρευσης εξόδου του από τη χώρα και τούτο μέχρι την οριστική εκδίκαση των εναντίων του κατηγοριών για να εξασφαλισθεί η παρουσία του στο Δικαστήριο και η υποβολή του στην εκτέλεση της απόφασης (άρθρα 282 και 296 ΚΠΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΠΡΟΤΕΙΝΩ

Α. Να παύσει οριστικά κατ' άρθρα 309 παρ. 1 β και 310 παρ. 1 ΚΠΔ, η ασκηθείσα σε βάρος του δευτέρου κατηγορουμένου, [REDACTED] ποινική δίωξη λόγω παραγραφής για την πράξη της πλαστογραφίας με χρήση όπου το συνολικό όφελος και η αντίστοιχη ζημία υπερβαίνουν το ποσό των 120.000 Ευρώ,

Β. Να παύσει οριστικά κατ' άρθρα 309 παρ. 1 β και 310 παρ. 1 ΚΠΔ, η ασκηθείσα σε βάρος του ιδίου κατηγορουμένου, [REDACTED]

Το φύλλο του με αριθμό 2182/2018 βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών.

.....

Το ποινική δίωξη λόγω παραγραφής για την μερικότερη πράξη της απάτης κατ' εξακολούθηση με συνολικό όφελος που υπερβαίνει τις 120.000 Ευρώ και 150.000 Ευρώ, με την επιβαρυντική περίσταση της τέλεσης αυτής σε βάρος Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου και από δράστη που ενεργούσε επί μακρό χρονικό διάστημα για τις αποδοχές του έτους 1998.

Γ. Να κηρυχθεί **απαράδεικτη** η ασκηθείσα ποινική δίωξη κατά του [REDACTED], σύμφωνα με το άρθρο 310 §1β του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, για α) απάτη κατ' εξακολούθηση με συνολικό όφελος που υπερβαίνει τις 120.000 Ευρώ και 150.000 Ευρώ, με την επιβαρυντική περίσταση της τέλεσης αυτής σε βάρος Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου και από δράστη που ενεργούσε επί μακρό χρονικό διάστημα και β) πλαστογραφία με χρήση από την οποία το συνολικό προσδοκώμενο όφελος και η αντίστοιχη ζημία υπερβαίνει το ποσό των 120.000 Ευρώ.

Δ. **ΝΑ ΠΑΡΑΠΕΜΦΘΕΙ** στο ακροατήριο του Τριμελούς Εφετείου Α' Βαθμού (Κακουργημάτων) Αθηνών [REDACTED], κάτοικος Αμαρουσίου Αττικής, για να δικαστεί ως υπαίτιος του ότι :

Στην Αθήνα κατά το χρονικό διάστημα από 1-1-1999 έως 6-10-2017 με περισσότερες από μία πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος, με σκοπό να αποκομίσει ο ίδιος παράνομο περιουσιακό όφελος έβλαψε ξένη περιουσία, πείθοντας κάποιον σε πράξη με την αθέμιτη παρασιώπηση αληθινών γεγονότων, η πράξη του δε αυτή στρεφόταν κατά του Ελληνικού Δημοσίου και το συνολικό όφελος που πέτυχε και στο οποίο αποσκοπούσε και η συνολική ζημία που προκλήθηκε στο Ελληνικό Δημόσιο υπερβαίνει το συνολικό ποσό των 120.000 ευρώ αλλά και των 150.000 ευρώ με την ιδιαζόντως επιβαρυντική περίσταση της εξακολούθησης εκ μέρους του επί μακρό χρόνο της τέλεσης του εγκλήματος. Ειδικότερα , καθ' όλο το ως άνω χρονικό διάστημα, κάθε μήνα, κατά την εκάστοτε καταβολή του

μηνιαίου μισθού του ως καθηγητή πληροφορικής στη δημόσια δευτεροβάθμια εκπαίδευση, παρασιώπησε αθέμιτα από τους αρμόδιους για τη μισθοδοσία του υπαλλήλους ότι στις 5/9/1994 διορίστηκε σε θέση καθηγητή πληροφορικής ΠΕ (ΦΕΚ 159/τ.γV5.9.1994) παριστάνοντας ψευδώς ότι πληρούσε το τυπικό προσόν συμμετοχής στη διαδικασία επιλογής και διορισμού στην ανωτέρω θέση, κατοχής πτυχίου πληροφορικής, προσκομίζοντας ως δήθεν τέτοιο το με ημερομηνία 17/12/1992 Επαγγελματικό ενδεικτικό εις την πληροφορικήν και επιχειρησιακήν έρευναν του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, το οποίο ήταν πλαστό. Είχε, δε, ιδιαίτερη νομική υποχρέωση να ανακοινώσει στην υπηρεσία του το γεγονός ότι το πτυχίο που κατέθεσε δεν ήταν γνήσιο και ο ίδιος δεν κατείχε πτυχίο πληροφορικής, υποχρέωση που απορρέει από το νόμο, λαμβάνοντας υπόψη τον όρκο που έδωσε περί υπακοής στο Σύνταγμα και τους νόμους και εκπλήρωσης ευσυνειδήτως των καθηκόντων του (σύμφωνα με το άρθρο 26 ν.3584/2007) και το άρθρο 20 παρ. 2 του ν. 3528/2007 (Δημοσιοϋπαλληλικός Κώδικας), αλλά και από προηγούμενη ενέργειά του, καθώς ο ίδιος κατέθεσε τον εν λόγω πλαστό τίτλο σπουδών. Με τον τρόπο αυτό, έπεισε τους αρμόδιους υπαλλήλους να του καταβάλλουν κάθε μήνα μισθό καθηγητή πληροφορικής Π.Ε., προσπορίζοντας στον εαυτό του παράνομο περιουσιακό όφελος και βλάπτοντας την περιουσία του Ελληνικού Δημοσίου. Το δε συνολικό όφελος που επιδίωξε και πέτυχε, αλλά και η ζημία που προξένησε στο Ελληνικό Δημόσιο ανέρχεται στο συνολικό ποσό των 421.687,27 Ευρώ, που αντιστοιχεί στις πάσης φύσεως αποδοχές τις οποίες έλαβε κατά το χρονικό διάστημα 1/1/1999 έως τις 6/10/2017. Ειδικότερα, έλαβες, κατά τα ανωτέρω, για το έτος 1999 το ποσό των 15.369,27 Ευρώ (5.237.080 δρχ.), για το έτος 2000 το ποσό των 15.745,22 ευρώ (5.365.184 δρχ.), για το έτος 2001 το ποσό των 16.540,81 ευρώ (5.636.280 δρχ.), για το έτος 2002 το ποσό των 17.915,49 ευρώ, για το έτος 2003 το ποσό των 18.901,08 ευρώ, για το έτος 2004 το ποσό των 21.724,83 ευρώ, για το έτος

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
4 Εισιγμένη

Q

ne

9 ο φύλλο του με αριθμό 2182/2018 βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών.

2005 το ποσό των 22.239,59 ευρώ, για το έτος 2006 το ποσό των 22.745,68 ευρώ, για το έτος 2007 το ποσό των 24.630,35 ευρώ, για το έτος 2008 το ποσό των 25.685,39 ευρώ, για το έτος 2009 το ποσό των 26.952,92 ευρώ, για το έτος 2010 το ποσό των 24.696,85 ευρώ, για το έτος 2011 το ποσό των 24.539,80 ευρώ, για το έτος 2012 το ποσό των 25.316,68 ευρώ, για το έτος 2013 το ποσό των 24.406,13 ευρώ, για το έτος 2014 το ποσό των 24.168 ευρώ, για το έτος 2015 το ποσό των 24.168 ευρώ, για το έτος 2016 το ποσό των 24.871,20 ευρώ και για το έτος 2017 (έως και τον Οκτώβριο του 2010) το ποσό των 20.694 ευρώ, ήτοι συνολικά, καθ' όλο το ανωτέρω χρονικό διάστημα το ποσό των 421.687,27 Ευρώ, εξακολούθησε δε επί μακρό χρόνο και συγκεκριμένα κατά το διάστημα των ετών 1999 -2017, κατά τα ανωτέρω εκτιθέμενα, την εκτέλεση του ανωτέρω εγκλήματος.

Ε. ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΗΘΕΙ η ισχύς της υπ' αριθμ. 75/2017 διάταξης της Ανακρίτριας 15^{ου} Τακτικού Τμήματος Πλημμελειοδικών Αθηνών, με την οποία επιβλήθηκε σε βάρος του κατηγορουμένου, ο περιοριστικός όρος της απαγόρευσης εξόδου του από τη χώρα και τούτο μέχρι την οριστική εκδίκαση των εναντίων του κατηγοριών.

Αθήνα, 31-8-2018.

Η Εισαγγελέας Φωτεινή Ι. Κρεωνίδου ΑΝΤΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ
ΕΦΕΤΩΝ».

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Κατά των: 1) [REDACTED]

[REDACTED] και 2)
[REDACTED]

[REDACTED], ασκήθηκε ποινική δίωξη για: α) απάτη κατ' εξακολούθηση με συνολικό όφελος που υπερβαίνει τις 120.000,00 ευρώ και 150.000,00 ευρώ, με την επιβαρυντική περίπτωση της τέλεσης σε βάρος Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου και από δράστη που ενεργούσε επί μακρό και β) πλαστογραφία με χρήση από την οποία το συνολικό προσδοκώμενο όφελος και η αντίστοιχη ζημία υπερβαίνει το ποσό των 120.000,00 ευρώ (άρθρα 13 α', στ' , 94 παρ. 1, 98, 216 παρ. 1, 3^{α'}, 386 παρ. 1, 3β' ΠΚ σε συνδ. με άρθρο 1 παρ. 1 εδ. β', α' ν. 1608/1950) και παραγγέλθηκε η διενέργεια κύριας ανάκρισης.

Μετά την κατ' άρθρο 270 παρ. 1 ΚΠΔ περάτωση της κύριας ανάκρισης και την απολογία του δεύτερου κατηγορουμένου για την πρώτη πράξη της κακουργηματικής απάτης και την, κατ' άρθρο 308 παρ. 4 ΚΠΔ, γνωστοποίηση του πέρατος της ανάκρισης, την μη απαγγελία κατηγορίας σε βάρος του για την πράξη της κακουργηματικής πλαστογραφίας, καθώς και τη μη απαγγελία κατηγορίας σε βάρος του πρώτου κατηγορουμένου, σύμφωνα με το υπ' αριθμ. 1435/18-10-2017 έγγραφο της 15ης Ανακρίτριας Τακτικού Τμήματος Πλημμελειοδικών Αθηνών, νομίμως εισάγεται η υπόθεση

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η Εισαγγελέας

ΛΟ ο φύλλο του με αριθμό 2182/2018 βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών.

.....

στο παρόν Συμβούλιο με την παραπάνω εισαγγελική πρόταση.

Κατά το άρθρο 386 παρ. 1 του ΠΚ, "όποιος με σκοπό να αποκομίσει ο ίδιος ή άλλος παράνομο περιουσιακό όφελος βλάπτει ξένη περιουσία πείθοντας κάποιον σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή με την εν γνώσει παράσταση ψευδών γεγονότων σαν αληθινών ή την αθέμιτη απόκρυψη ή παρασιώπηση αληθινών γεγονότων τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών και, αν η ζημία που προξενήθηκε είναι ιδιαίτερα μεγάλη, με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών". Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι για τη στοιχειοθέτηση του υπαλλακτικώς μικτού εγκλήματος της απάτης απαιτούνται: α) σκοπός του δράστη να περιποιήσει στον εαυτό του ή και σε άλλον (τρίτον) παράνομο περιουσιακό όφελος, έστω και αν τελικώς δεν επιτευχθεί το όφελος β) εν γνώσει, υπό την έννοια του άμεσου δόλου, παράσταση ψευδών γεγονότων ως αληθινών ή αθέμιτη απόκρυψη ή παρασιώπηση αληθινών, από την οποία, ως παραγωγό αιτία, παραπλανήθηκε κάποιος και προέβη στην επιζήμια για τον ίδιο ή άλλον πράξη, παράλειψη ή ανοχή. Η παράσταση ψευδών γεγονότων μπορεί να συνίσταται σε οποιαδήποτε ανακοίνωση, δήλωση ή ισχυρισμό, στον οποίο υπάρχει ανακριβής απεικόνιση της πραγματικότητας, μπορεί δε να είναι ρητή ή να συνάγεται και συμπερασματικά από τη συμπεριφορά του δράστη, και γ) βλάβη ξένης, κατά το αστικό δίκαιο, περιουσίας, η οποία να τελεί σε αιτιώδη συνάφεια με την απατηλή

συμπεριφορά (παραπλανητική ενέργεια ή παράλειψη του δράστη) και την συνεπεία αυτής πλάνη εκείνου που προέβη στην περιουσιακή διάθεση, χωρίς να απαιτείται ταυτότητα παραπλανηθέντος και ζημιωθέντος (ΑΠ 782/2017). Η κατά τα άνω παραπλάνηση του άλλου πραγματώνεται, με τρεις υπαλλακτικά μικτούς τρόπους (παράσταση - απόκρυψη - παρασιώπηση) που κατατείνουν σε ένα και το αυτό έγκλημα, οι οποίοι διαφέρουν εννοιολογικά μεταξύ τους και από τους οποίους οι δύο πρώτοι συνιστούν περιπτώσεις θετικής απατηλής συμπεριφοράς, ενώ ο τρίτος, της παρασιώπησης αληθινών γεγονότων, περίπτωση απατηλής συμπεριφοράς δια παραλείψεως, με την παράλειψη δηλαδή ανακοίνωσης αληθινών γεγονότων, για τα οποία υπήρχε υποχρέωση ανακοίνωσης από τον νόμο, σύμβαση ή προηγούμενη συμπεριφορά του υπαιτίου (ΑΠ 833/2016, ΑΠ 648/2014, ΑΠ 210/2012). Η πράξη εξαπάτησης πρέπει να κατευθύνεται στην πρόκληση ή διατήρηση πλάνης σε άλλον. Με την έκφραση «διατήρηση πλάνης» δεν εννοείται κατ' ακριβολογία η διατήρηση μιας αρχικά υφιστάμενης αμετάβλητης παράστασης, αλλά παράλειψη του δράστη να αποτρέψει ή να άρει επιγενόμενη πλάνη, οφειλόμενη στο ότι ο διαθέτων θεωρεί υφιστάμενη μία κατάσταση, η οποία όμως στην πραγματικότητα έχει εν τω μεταξύ μεταβληθεί. Χρόνος τέλεσης του εγκλήματος της απάτης θεωρείται, ενόψει του άρθρου 17 ΠΚ, ο χρόνος, κατά τον οποίο ο δράστης, με σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
+ Εισαγγελέας

P

22

Μ ο φύλλο του με αριθμό 2182/2018 βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών.

.....

άλλον παράνομο περιουσιακό όφελος, ενήργησε και ολοκλήρωσε την απατηλή συμπεριφορά του, προβαίνοντας στην παράσταση ψευδών γεγονότων ως αληθινών ή στην αθέμιτη απόκρυψη ή παρασιώπηση των αληθινών, που συνιστούν τους υπαλλακτικώς μικτούς τρόπους τέλεσης της απάτης, είναι δε αδιάφορος ο μεταγενέστερος χρόνος επέλευσης της περιουσιακής βλάβης στον παθόντα, με την οποία ολοκληρώνεται η απάτη, καθώς και ο χρόνος, που επιχειρήθηκε η ζημιογόνος ενέργεια, παράλειψη η ανοχή του παραπλανηθέντα (ΑΠ 833/2016, ΑΠ 75/2016). Περαιτέρω, από τη διάταξη του άρθρου 98 Π.Κ. προκύπτει, ότι κατ' εξακολούθηση έγκλημα είναι εκείνο, το οποίο τελείται από το ίδιο πρόσωπο και απαρτίζεται από περισσότερες αυτοτελείς ομοειδείς μερικότερες πράξεις, διακρινόμενες χρονικά μεταξύ τους, που προσβάλλουν το ίδιο έννομο αγαθό και κάθε μία περιέχει πλήρη τα στοιχεία ενός και του αυτού εγκλήματος, συνδέονται δε μεταξύ τους με την ταυτότητα της απόφασης για την τέλεση τους (ΑΠ 1309/2015, ΑΠ 613/2015). Έτσι, προκειμένου περί απάτης, τότε μόνο υπάρχουν περισσότερες πράξεις, που αν συνδέονται και με την ταυτότητα της απόφασης προς τέλεσή τους, θα αποτελούν κατ' εξακολούθηση τέλεση αυτής, αν κάθε επιζήμια για τον παθόντα πράξη είναι αποτέλεσμα χωριστής πλάνης του εξαπατηθέντος, που προκλήθηκε από χωριστή απατηλή συμπεριφορά του κατηγορουμένου. Αντίθετα, τελείται μία πράξη απάτης και όχι περισσότερες εξακολουθητικός τελούμενες, όταν

συνεπεία της άπαξ προκληθείσας πλάνης, ο εξαπατηθείς προβαίνει σε περισσότερες και σε διαφορετικούς χρόνους (διαδοχικές) επιζήμιες πράξεις (ΑΠ 613/2015, ΑΠ 1037/2013). Έτσι, επί απάτης που συνεπάγεται περιοδικές καταβολές εκ μέρους του εξαπατηθέντος, συνιστάμενες στη χωρίς υποχρέωση καταβολή ενός επιδόματος ή μισθού δεν συντρέχει περίπτωση κατ' εξακολούθηση τέλεσης της απάτης, αφού, για να υπάρξει εξακολουθούν έγκλημα, θα πρέπει να διαπράττεται κάθε φορά μια νέα αυτοτελής απάτη. Εξάλλου, όταν η εξαπάτηση είναι το αποτέλεσμα της θετικής ενέργειας της ψευδούς παράστασης, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συνεχίζεται με τη μορφή της παράλειψης άρσης της πλάνης του θύματος, ως ένα δήθεν έγκλημα μη γνήσιας παράλειψης. Κάτι τέτοιο θα οδηγούσε στη μετατροπή κάθε στιγμιαίου εγκλήματος σε διαρκές και κάθε εγκληματική ενέργεια σε σύνθετη συμπεριφορά (ενέργειας και παράλειψης), που έχει ως συνέπεια η διάπραξη της να διαρκεί για όσο χρονικό διάστημα δεν επέρχονται ακόμη τα τελικά αποτελέσματα τους. Έτσι, σε περίπτωση που η πλάνη του θύματος και η περιουσιακή διάθεση, την οποία επιχειρεί, προκαλείται με θετική ενέργεια, η παράλειψη άρσης αυτής της διάθεσης είναι ποινικά αδιάφορη. Δεν δημιουργείται δε υποχρέωση άρσης της ήδη επελθούσας πλάνης που οδηγεί σε διαδοχικές διαθέσεις και διαδοχικές επιζήμιες συνέπειες, που αντιστοιχούν στο συνολικό όφελος, στο οποίο απέβλεπε ο δράστης με την άπαξ επιδειχθείσα

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η Εισαγγελέα

απατηλή συμπεριφορά του, και που εντάσσονται σε ένα και το αυτό έγκλημα απάτης, με το οποίο δεν δημιουργείται κάποιος άλλος κίνδυνος για κάποιο άλλο αγαθό αλλά είναι το ίδιο περιουσιακό αγαθό του τρίτου με το ίδιο υλικό αντικείμενο που πλήττεται στην ίδια έκταση, δηλ. στο ίδιο ποσό, στο οποίο εξ αρχής απέβλεψε ο δράστης ως περιουσιακό όφελος. Διαφορετική εκδοχή θα οδηγούσε στο αποτέλεσμα, σε κάθε περίπτωση που η περιουσιακή διάθεση και η εξ αυτής βλάβη δεν επέρχεται ταυτόχρονα με την ολοκλήρωση της παραπλανητικής συμπεριφοράς και την εξ αυτής προκληθείσα πλάνη αλλά μεταγενέστερα, να δημιουργείται, από το χρονικό σημείο της επελθούσας πλάνης, αμέσως υποχρέωση του δράστη, λόγω προηγούμενης επικίνδυνης κατάστασης που ο ίδιος δημιούργησε, να αποτρέψει την περιουσιακή διάθεση, στην οποία όμως απέβλεπε με την αμέσως προηγηθείσα συμπεριφορά του (ΑΠ 983/2018). Κατά τη διάταξη του άρθρου 216 παρ. 1 ΠΚ "όποιος καταρτίζει πλαστό ή νοθεύει έγγραφο, με σκοπό να παραπλανήσει με τη χρήση του άλλον σχετικά με γεγονός που μπορεί να έχει έννομες συνέπειες, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών. Η χρήση του εγγράφου από αυτόν θεωρείται επιβαρυντική περίπτωση". Επίσης, κατά την παράγραφο 3 του ιδίου ως άνω άρθρου, ο υπαίτιος πλαστογραφίας τιμωρείται με κάθειρξη έως 10 ετών, δηλαδή σε βαθμό κακουργήματος, εάν σκόπευε να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον περιουσιακό όφελος, βλάπτοντας τρίτους ή

σκοπέυε να βλάψει άλλον και το συνολικό όφελος ή η συνολική ζημία υπερβαίνουν το ποσό των 25.000.000 δραχμών ή 73.000 ευρώ και ήδη με το ν. 4055/2012 το ποσό των 120.000 ευρώ. Εξάλλου, ο ν. 1608/1950 δεν καθιερώνει αυτοτελώς το αξιόποινο, ούτε μεταβάλλει τους όρους και τα στοιχεία που ορίζονται από τις οικείες διατάξεις του ΠΚ για τα εγκλήματα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παρ. 1 ν. 1608/1950, αλλά απλώς επανξάνει, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, την ποινή και καθιστά την πράξη κακουργηματική. Πιο συγκεκριμένα, εφόσον το όφελος που πέτυχε ή επιδίωξε ο δράστης ή η ζημία που προξενήθηκε ή απειλήθηκε στο Δημόσιο ή σε νομικό πρόσωπο δημοσίου δίκαιου ή σε άλλο νομικό πρόσωπο από όσα αναφέρονται στο άρθρο 263^α ΠΚ υπερβαίνει το ποσό των 150.000 ευρώ, επιβάλλεται η ποινή της κάθειρξης και, αν συντρέχουν ιδιαζόντως επιβαρυντικές περιστάσεις, ιδίως αν ο ένοχος εξακολούθησε επί μακρό χρόνο την εκτέλεση του εγκλήματος ή το αντικείμενο του εγκλήματος είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, επιβάλλεται η ποινή της ισόβιας κάθειρξης. Έτσι, όταν η πλαστογραφία ή η απάτη στρέφεται κατά του Δημοσίου ή κατά νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή των λοιπών νομικών προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 263^α ΠΚ και το όφελος που πέτυχε ή επιδίωξε ο δράστης ή η ζημία που προξενήθηκε ή απειλήθηκε σ' αυτά υπερβαίνει το ποσό των 150.000 ευρώ, τότε, κατά το άρθρο 1 παρ. 1 ν. 1608/1950 (όπως τροπ. με το άρθρο 36 παρ. 1 ν. 2172/1993, 24 παρ. 3 ν. 2298/1995

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
4/ Επικύρωση

Φ

u

13 ο φύλλο του με αριθμό 2182/2018 βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών.

και 4 παρ. 3 περ. α' ν. 2408/1996) και ανεξάρτητα από τη συνδρομή των περιπτώσεων της παρ. 3 των άρθρων 216 και 386 ΠΚ, επιβάλλεται η ποινή της κάθειρξης και, αν συντρέχουν ιδιαζόντως επιβαρυντικές περιστάσεις, επιβάλλεται η ποινή της ισόβιας κάθειρξης. Περαιτέρω, με τις διατάξεις του άρθρου 57 του ΚΠΔ ορίζονται τα ακόλουθα: «Ι. Αν κάποιος έχει καταδικαστεί αμετάκλητα ή αθωωθεί ή έχει πάψει ποινική δίωξη εναντίον του, δεν μπορεί αν ασκηθεί και πάλι εις βάρος του δίωξη για την ίδια πράξη, ακόμη και αν δοθεί σ' αυτή διαφορετικός χαρακτηρισμός...3. Αν παρά την πιο πάνω απαγόρευση ασκηθεί ποινική δίωξη, κηρύσσεται απαράδεκτη λόγω δεδικασμένου". Για την περίπτωση που έχει ασκηθεί ποινική δίωξη για ορισμένο έγκλημα και ακολουθήσει η άσκηση, για το ίδιο, νέας ποινικής δίωξης ο ΚΠΔ δεν περιέχει ρητή ρύθμιση για την εντεύθεν εκκρεμοδικία και την τύχη της δεύτερης ποινικής δίωξης. Όμως, με ανάλογη εφαρμογή των όσων ορίζονται στο άρθρο 57 παρ. 1 και 3 του ίδιου Κώδικα για το δεδικασμένο, πρέπει, αν η μία από τις ποινικές διώξεις έχει κριθεί οριστικά αλλ' όχι και αμετάκλητα η άλλη (ακόμα κι αν ασκήθηκε πρώτη αλλά δεν έχει κριθεί) να κηρύσσεται απαράδεκτη, άλλως (με την εκδίκαση της δεύτερης κατηγορίας) ιδρύεται ο αναιρετικός λόγος της υπέρβασης εξουσίας με την αρνητική του μορφή (ΑΠ 581/2016, ΑΠ 697/2015). Τέλος, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 111 ΠΚ «το αξιόποινο εξαλείφεται με την παραγραφή. 2. Τα κακουργήματα

παραγράφονται: α) μετά από είκοσι έτη, αν ο νόμος προβλέπει γι' αυτά την ποινή του θανάτου ή της ισόβιας κάθειρξης, β) μετά από δέκα πέντε έτη, σε κάθε άλλη περίπτωση».

Από το αποδεικτικό υλικό της δικογραφίας που συγκεντρώθηκε κατά την κύρια ανάκριση και την προηγηθείσα αυτής προκαταρκτική εξέταση και ειδικότερα από τις καταθέσεις των μαρτύρων που εξετάσθηκαν, από όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα της δικογραφίας σε συνδυασμό με την απολογία του δεύτερου κατηγορουμένου, [REDACTED] προέκυψαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο πρώτος κατηγορούμενος, [REDACTED] προσλήφθηκε στην Βουλή των Ελλήνων με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου τον Μάιο του έτους 1985, ως κάτοχος απολυτηρίου Λυκείου, στις 30-7-1994 υπέβαλλε δήλωση συμμετοχής του για την πλήρωση κενών οργανικών θέσεων ΠΕ 4 Πληροφορικής του κλάδου αναλυτών-προγραμματιστών, δηλώνοντας ότι είναι κάτοχος πτυχίου μαθηματικών του ΕΠΚΑ προσκομίζοντας τον αντίστοιχο τίτλο, δυνάμει του οποίου διορίσθηκε αρχικά ως δόκιμος και στην συνέχεια, με την από 8-8-1991 απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Βουλής, μονιμοποιήθηκε και τοποθετήθηκε ως προϊστάμενος επιπέδου τμήματος οργανικών μονάδων της Βουλής στις 22-7-1997, όπου και παρείχε τις υπηρεσίες του έως την ανάκληση του διορισμού του στις 26-11-2015. Η ανάκληση του διορισμού του

ΘΕΩΡΕΙΤΕΣΤΕ
Η ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ

14 ο φύλλο του με αριθμό 2182/2018 βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών.

.....

έγινε, καθώς διαπιστώθηκε ότι το από 15-3-1982 πτυχίο του Τμήματος Μαθηματικών της Σχολής Θετικών Επιστημών του ΕΚΠΑ που είχε προσκομίσει για την πρόσληψη του, ήταν πλαστό. Όμως, σε βάρος του κατηγορουμένου αυτού έχει ήδη ασκηθεί ποινική δίωξη για τα ίδια ως άνω αδικήματα και με το υπ' αριθμ. 1525/2016 βούλευμα του παρόντος Συμβουλίου, έπαυσε οριστικά λόγω παραγραφής την ποινική δίωξη για τις μερικότερες πράξεις της πλαστογραφίας μετά χρήσεως κατ' εξακολούθηση για το χρονικό διάστημα από τις 30-7-1987 έως τις 8-8-1991, αποφάνθηκε να μην γίνει κατηγορία για τις μερικότερες πράξεις της χρήσεως πλαστού εγγράφου κατ' εξακολούθηση για το χρονικό διάστημα από τον Ιανουάριο έως Μάρτιο 2001, από Ιανουάριο έως Ιούλιο 2004, από Ιανουάριο έως και Ιούλιο 2007 και τον Ιανουάριο 2012, έπαυσε οριστικά λόγω παραγραφής την ποινική δίωξη για τις μερικότερες πράξεις της απάτης κατ' εξακολούθηση για το χρονικό διάστημα από 30-7-1987 έως και 5-8-1996 και παρέπεμψε αυτόν στο ακροατήριο του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών: α) για το αδίκημα της χρήσης πλαστού εγγράφου τον Μάιο του 1997 από την οποία το συνολικό προσδοκώμενο όφελος και η αντίστοιχη ζημία υπερβαίνει το ποσό των 120.000,00 ευρώ αλλά και των 150.000,00 ευρώ, με την ιδιαζόντως επιβαρυντική περίπτωση του ιδιαίτερα μεγάλης αξίας αντικειμένου του εγκλήματος β) για το αδίκημα της απάτης κατ'

εξακολούθηση με συνολικό όφελος που υπερβαίνει τις 120.000,00 ευρώ και 150.000,00 ευρώ, με την επιβαρυντική περίπτωση της τέλεσης σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου και από δράστη που ενεργούσε επί μακρό και αντικειμένου ιδιαίτερα μεγάλης αξίας τελεσθείσας κατά το χρονικό διάστημα από τις 6-8-1996 έως και τις 2-12-2015. Συνεπώς υφίσταται εκκρεμοδικία και πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη η ασκηθείσα σε βάρος του κατηγορουμένου αυτού ποινική δίωξη για τις πράξεις της: α) απάτης κατ' εξακολούθηση με συνολικό όφελος που υπερβαίνει τις 120.000,00 ευρώ και 150.000,00 ευρώ, με την επιβαρυντική περίπτωση της τέλεσης σε βάρος Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου και από δράστη που ενεργούσε επί μακρό και β) πλαστογραφίας με χρήση από την οποία το συνολικό προσδοκώμενο όφελος και η αντίστοιχη ζημία υπερβαίνει το ποσό των 120.000,00 ευρώ. Περαιτέρω, όσον αφορά τον δεύτερο κατηγορούμενο, στα πλαίσια διενεργούμενου εσωτερικού ελέγχου γνησιότητας τίτλων σπουδών εκπαιδευτικών στην Δευτεροβάθμια εκπαίδευση, διαπιστώθηκε, μεταξύ άλλων, ότι το «Επαγγελματικών Ενδεικτικών εις την Πληροφορική και Επιχειρησιακή Έρευναν» της Σχολής Θετικών Επιστημών του ΕΠΚΑ, Τμήματος Μαθηματικών, δυνάμει του οποίου ο [REDACTED] είχε διορισθεί στις 5-9-1994 στη θέση καθηγητή πληροφορικής ΠΕ στη δημόσια δευτεροβάθμια εκπαίδευση, ήταν πλαστό, καθώς

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η Εισήγηση

φ

u

15 ο φύλλο του με αριθμό 2182/2018 βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών.

.....

από τον έλεγχο γνησιότητας του προσωπικού μητρώου του ανωτέρω, από το Τμήμα Διοικητικών Θεμάτων της Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Β' Αθήνας, διαπιστώθηκε ότι ο τίτλος αυτός δεν ήταν γνήσιος. Αυτός δε καταθέτοντας με την αίτηση του για διορισμό στη θέση καθηγητή πληροφορικής ΠΕ, το ανωτέρω με ημερομηνία 17-12-1992 πλαστό πτυχίο, πέτυχε να διορισθεί στην ανωτέρω θέση με το ΦΕΚ 159/τ.Γ/159/5-9-1994, όπου και εργάσθηκε έως τις 6-10-2017, αποκομίζοντας το συνολικό ποσό των 421.687,27 ευρώ. Η πράξη δε της απάτης τελέσθηκε με την θετική ενέργεια της κατάθεσης του ανωτέρω πλαστού πτυχίου μαζί με την αίτηση του για την πρόσληψη του το έτος 1994, Στην περίπτωση αυτή, δεν δημιουργείται υποχρέωση άρσης της ήδη επελθούσας πλάνης που οδήγησε σε διαδοχικές διαθέσεις και διαδοχικές επιζήμιες συνέπειες με την καταβολή των μηνιαίων αποδοχών του και των επιδομάτων, που αντιστοιχούν στο συνολικό όφελος, στο οποίο απέβλεπε ο δράστης με την άπαξ επιδειχθείσα απατηλή συμπεριφορά του, και που εντάσσονται σε ένα και το αυτό έγκλημα απάτης, με το οποίο δεν δημιουργείται κάποιος άλλος κίνδυνος για κάποιο άλλο αγαθό αλλά είναι το ίδιο περιουσιακό αγαθό του τρίτου με το ίδιο υλικό αντικείμενο που πλήττεται στην ίδια έκταση, δηλαδή στο ίδιο ποσό, στο οποίο εξ αρχής απέβλεψε ο δράστης ως περιουσιακό όφελος. Επίσης δεν συντρέχει περίπτωση κατ' εξακολούθηση τέλεσης της απάτης, αφού, για να υπάρξει

εξακολουθούν έγκλημα, θα πρέπει να διαπράττεται κάθε φορά μια νέα αυτοτελής απάτη, ενώ εν προκειμένω η τέλεση της απάτης έγινε άπαξ με την ανωτέρω θετική ενέργεια. Συνεπώς χρόνος τέλεσης της απάτης είναι το έτος 1994 και έως σήμερα έχει παρέλθει χρόνος άνω των δεκαπέντε ετών και το αξιόποινο έχει εξαλειφθεί, καθώς η πράξη αυτή έχει παραγραφεί (άρθρο, 111 παρ. 1, 2β' και 386§1, 3β' ΠΚ και 1§1 εδ. α' ν. 1608/1950). Επίσης και το αξιόποινο της πράξης πλαστογραφίας με χρήση από την οποία το συνολικό προσδοκώμενο όφελος και η αντίστοιχη ζημία υπερβαίνει το ποσό των 120.000,00 ευρώ, έχει εξαλειφθεί, λόγω παραγραφής, αφού η πλαστογραφία τελέσθηκε το αργότερο το έτος 1994, όπως και η χρήση του καταρτισθέντος πλαστού πτυχίου που έγινε το έτος 1994 και ως εκ τούτου έχει παρέλθει χρονικό διάστημα άνω των δέκα πέντε ετών (άρθρο 111 παρ. 1, 2β' ΠΚ). Κατόπιν αυτών, πρέπει να παύσει οριστικά η ασκηθείσα σε βάρος του ανωτέρω κατηγορουμένου ποινική δίωξη για τις πράξεις: α) της απάτης με συνολικό όφελος που υπερβαίνει τις 120.000,00 ευρώ και 150.000,00 ευρώ, με την επιβαρυντική περίπτωση της τέλεσης σε βάρος Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου κατ' ορθό νομικό χαρακτηρισμό της απάτης κατ' εξακολούθηση με συνολικό όφελος που υπερβαίνει τις 120.000,00 ευρώ και 150.000,00 ευρώ, με την επιβαρυντική περίπτωση της τέλεσης σε βάρος Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου και από δράστη που ενεργούσε επί μακρό και β) της πλαστογραφίας

Θεωρήθηκε
Η Εισαγγελέα

16ο φύλλο του με αριθμό 2182/2018 βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών.

.....

με χρήση από την οποία το συνολικό προσδοκώμενο όφελος και η αντίστοιχη ζημία υπερβαίνει το ποσό των 120.000,00 ευρώ (άρθρο 310 παρ. 1 εδ. β' ΚΠΔ). Τέλος, πρέπει να διαταχθεί η παύση της ισχύος της υπ' αριθμ. 75/2017 διάταξης της Ανακρίτριας του 15ου Τακτικού Τμήματος Πλημμελειοδικών Αθηνών, με την οποία επιβλήθηκε στον δεύτερο κατηγορούμενο ο περιοριστικός όρος της απαγόρευσης εξόδου του από την χώρα.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΚΗΡΥΣΣΕΙ **απαράδεκτη** την ασκηθείσα σε βάρος του πρώτου κατηγορουμένου, [REDACTED]

[REDACTED]
αρ. 8 ποινική δίωξη για τις πράξεις: α) της απάτης κατ' εξακολούθηση με συνολικό όφελος που υπερβαίνει τις 120.000,00 ευρώ και 150.000,00 ευρώ, με την επιβαρυντική περίσταση της τέλεσης σε βάρος Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου και από δράστη που ενεργούσε επί μακρό και β) της πλαστογραφίας με χρήση από την οποία το συνολικό προσδοκώμενο όφελος και η αντίστοιχη ζημία υπερβαίνει το ποσό των 120.000,00 ευρώ.

ΠΑΥΕΙ οριστικά την ασκηθείσα σε βάρος του δεύτερου κατηγορουμένου, [REDACTED]

[REDACTED]
ποινική δίωξη για τις πράξεις: α) της απάτης με συνολικό όφελος που υπερβαίνει τις 120.000,00 ευρώ και 150.000,00 ευρώ, με την επιβαρυντική περίσταση της τέλεσης σε βάρος Νομικού Προσώπου Δημοσίου κατ' ορθό νομικό

χαρακτηρισμό και β) της πλαστογραφίας με χρήση από την οποία το συνολικό προσδοκώμενο όφελος και η αντίστοιχη ζημία υπερβαίνει το ποσό των 120.000,00 ευρώ.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την παύση της ισχύος της υπ' αριθμ. 75/2017 διάταξης της Ανακρίτριας του 15ου Τακτικού Τμήματος Πλημμελειοδικών Αθηνών, με την οποία επιβλήθηκε στον δεύτερο κατηγορούμενο, [REDACTED]

[REDACTED]
Αργοναυτών αρ. 59, ο περιοριστικός όρος της απαγόρευσης εξόδου του από την χώρα.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα, την 1η Νοεμβρίου 2018 και καταχωρήθηκε στην Αθήνα, στις 21 Δεκεμβρίου 2018.

Εκδόθηκε στην Αθήνα, στις

15 Φεβρουαρίου 2019

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Θεωρήθηκε
11 Επιστάτης

